

זבחים קה

עניין: דבר שחזר לכמות שהיה האם חדש מיקרי

נפש חיה (לר"ר מרגליות) ס"י תקמו

ס"י תקמו"ו ס"ב ב' מותר להחזיר גידולתו וכו' ובמציא
סק"ג שאין לו שפחה כל כך וכו' יעוין ברמב"ם הל' מלכים
פ"ז ה"ח המחזיר גרושתו וכו' אינו חוזר ובמל"מ שם נראה
דהיה גבי בית דאם מכרו וחזר ולקחו דאינו חוזר ומיחו
אפשר לומר דשאינו חזר דכתיב בה חדשה למעוטי מחזיר
גרושתו אבל גבי בית דליכא מעוטא אפשר דאפי'
מכר וחזר ולקח חוזר וכו' ע"כ. ובהגהותי הפלא הפלאתי
ממקרא מלא דכתיב מי האיש אשר בנה בית חדש ולא
חנכו וג' דברים כ"ה הרי מעוטא גם גבי בית כמו גבי
חשה דכתיב שם כ"ד ה' חשה חדשה.

ובעיקר הענין יש להביא רא"י שכל שחזר הדבר
לכמות שהיה לא חדש מיקרי מזבחים ק"ה ע"א פ"ר
הנשרפים שילאו וחזרו מאי וכו' דאסקינ' כיון דהדר הדר
וברש"י דהוי כלא ילא כלל. אולם שם ל"ב ע"ב אמרו בגד
שילא חוץ לקלעים וכו' קרעו נכנס ומכנסו וכו' מתקין
לה רבינא קרעו בגד אמר רחמנא והאי לא בגד הוא וכו'.
ושם ע"ב פוחתו ונכנס וסורקו וכו' והקשו והאי לא כלי
היא ומשני דרליף מרנף וכו' ובתוס' שם ד"ה לא שנו
וכו' ע"כ חשוב בגד חדש וכלי חדש וכאלו אינו הראשון
וכו' ע"י"ש. ובסוטה ע"ו ע"ב בעי רבא צמאכמו והחזירן
למוך כבשן האש ונחלבנו מהו ובתוס' שם. ובגמ' צ"ק
כ"ט ע"ב ההופך את הגלל ברה"ר והוזהר. בהן אחר חייב
במוקד וכו' אמר רבא"י שהחזירה למקומה וכו' הכא איסתליק
ל"י מעשה ראשון וכו' הרי דהוי כדבר חדש. וכן בגמ' צ"ב
ס"ג ע"א בן לוי שמכר שדה לישראל ואמר לו ע"מ שמעשר
ראשון שלי וכו' כל זמן ששדה זו בידך מכרה וחזר ולקחה
אין לו עליו כלום. ובבבב"ב כ"ז ס"א כל שנחתו לה
וחזר ולקח הימנה ומקשה והא איפסל ל"י בלוקח וכו'.
ובכתובות ע"ג ע"ב מחלוקת בטעות חשה כעין שתי נשים
היינו שקידשה וגירשה וחזר וכנסה וכו' ע"י"ש. ובשמו"ר
פ"ו ויקס מלך חדש כו' פרעה עלמו היה אלא הורידוהו
מכסאו ג' חדשים עד כו' והוסיפו אותו לפיכך כתיב ויקס
מלך חדש. ויעוין ברש"י והוס' פירושין ה' ע"א ד"ה סוף
מבוי ובהג"ה"ט סוכה מ"ד ע"א שכחם וחזרו ויסדום
ועיין בבא"ה"ט אהע"ז ס"י י"ז ק"א באם מתה חשה מיתה
ודאית תחת בעלה ושבו חיתה ע"י נס לא פקע זיקת
הבעל מעליה ואינה יכולה להנשא לאחר והארכתי במק"א.

ביאור הגר"א תיקוני זהר תיקון נח (דף קו ע"ד)
כמ"ס צ"פ משפטים בסנה כיון שהיה כבר וירד וכו' בכל חש"א דאדם כמו
באדם שאבד ההוא זיכרה וירש חנוך אף שעשה חטובה גדולה מאד וכן
ישראל בעגל דבעל חטובה יורד בהנהגה עלמין ה"ל ולא זכה רק דוד
הוקם על שלכן עשה כל מה שעשה עד שזכה לזה ולכמה שנים וכו'

לשם ספר הדע"ה ח"ב דרוש ד' ענף כד סימן א'

והנה מאחר החטא ולהלכה הגם שפעה אח"כ חטובה גדולה.
כמ"ס צ"פ פירושין י"ח ב' עכ"ל לא הועיל לו חטובתו להחזיר
התיקון במקדש כי מאחר שנאבד ממנו הזיכרה עלאה לא היה נוגע
במעשיו עוד בהאור הגנוז עלמו (ע' לעיל עקף י"א ס"י ב') ואינם
נוגעים מעשה מעשה בני אדם אלא רק עד הבינה שהוא החטובה
אשר עיקר שליטתה הוא רק לעתיד כי שם ישובו הכל לעתיד לבוא
אי אפשר להחזיר את כל מה שנאבד ע"י החטא רח"ל. להחזיר
להמדרגה שקודם החטא. כמעט בשום אופן. ולא זכה לזה אלא רק
כל מה שנעשה ביהודה עם תמר [ור"ל בער ואזן שהם נהקנו צפרן
וזרח והרי חזרו ונולדו מיהודה עלמין] והיה זה ע"י הקצ"ה. וכמ"ס
סוטה י' ע"ב ילחך בת קול ואמרה ממני ילאו הדברים כבוסים.
וע' בזה"ק משפטים דף ק"ד בפסוק יהודה אתה יודוך אחיך.
וכן זכה לזה דוד המלך ע"ה ג"כ וזהו שנאמר עליו. נאום הגבר
הוקם על שהקים עולה של חטובה כמ"ס צמ"ק ט"ז ב'. אבל זולתם
הנה לא זכה לזה שום אדם בעולם וכמ"ס כ"ז בארובה הגר"א
בתיקונים תיקון כ"ח עש"מ. ולכן לא הועיל לאדם"ר חטובתו להחזירו
למדרגתו שקודם החטא הגם שעשה חטובה גדולה והוא מהטעם

פחד יצחק יום הכיפורים מאמר יא, ג

הגר"א. הנה המקרא אומר על דוד המלך. שהוא הגבר-הוקם על.
ופירשו חכמים בזה שהוא הקים עולה של חטובה. וכתב הגר"א
דעולה של חטובה בכאן הכונה היא מלשון עלייה, כלומר, דוד הקים
עלייתו של חטובה. והענין הוא, שאדם הראשון לאחר שחטא, קיים
בעצמו סדר גורא של ק"ל שנה בחטובה. ומכל מקום לא הוזהר
לגן עדן, ובני ישראל לאחר חטובתם על חטא העגל לא קיבלו שוב
את הלוחות הראשונות. שאולי, גם אחרי אמרו חטאתי נקרעה ממני
המלכות, ללא חזר אליו עוד. ואילו דוד, לאחר חטובתו, חזרה אליו
המלכות, כמו שהיתה מקודם. והיינו מה שהקים עולה של חטובה,
דהיינו-שהקים עלייתו של חטובה. חטובה. למקומה הראשון, בלי
שום הורדה.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHASHTON